

for, at mine Oplysninger ikke vare urigtige, stillede mit Mandat i Pant overfor det høje Ting. Efter den højtærede Ministers Udtalelser, som jeg antager, det høje Ting akkviescerer ved, skal jeg altsaa betragte dette Pant som indløst og agter derfor ikke at nedlægge mit Mandat.

Ifald det blot havde været et rent personligt Spørgsmaal, der her havde foreligget, burde jeg være mere end tilfreds, men Sagen er, at det ikke er et rent personligt Spørgsmaal. Det er en Fejltagelse at tro, at det er et Spørgsmaal Birck—Winther, det er simpelthen et Spørgsmaal om Bestyrelsens Ansvar. Jeg gentager, at Kammeradvokat Winther kender ikke mig, og jeg har ikke den Ære at kende ham, vi have intet med hinanden at gøre, og jeg har ingen Interesse af, om han bliver eller gaar. En anden Ting er, at jeg desuagtet ikke er helt glad ved Ministerens Afgørelse. Det staar for mig saaledes, at denne Afgørelse maaske burde have været mindre salomonisk og mere logisk, thi ikke blot har der foreligget for den højtærede Minister det, jeg har fremført her i Tinget, men ogsaa det, der er sket senere, hvilket jeg har tilladt mig at meddele den højtærede Minister i en Skrivelse af 18. December 1907, nemlig at man ved et efter mit Skøn umoralsk Pres paa Kreditorerne har tvunget en Del af dem til at danne Aktieselskabet „Phønix“, at dette Aktieselskab har man anmeldt med en Kapital af 700,000 Kr., og at disse 700,000 Kr. repræsenterer et Bo, om hvilket Højesteretsassessor Winther i et Brev af 11. December siger, at ved en Konkurs vil dette Bo ikke give nogen som helst Dividende. Det er en endogsaa grov Overkapitalisering uden Sidestykke.

Den højtærede Minister har paa en meget klar og god Maade gengivet de forskellige Regnskaber, men jeg tror, at hvis den højtærede Minister havde stukket sin Sonde nogle Tommer dybere endnu, vilde han paa et af de Punkter, hvor der skulde foreligge en formentlig Ukorrekthed fra min Side, nemlig med Hensyn til Ejendomskontoen og Maskinkontoen, have undret sig over, hvorfor man paa et tilfældigt Tidspunkt vilkaarligt forandrer Maskin- og Inventariekontoen, der staar op-

ført, saa vidt jeg husker, med over 240,000 Kr., idet man pludselig flytter de 200,000 Kr. over paa Ejendomskontoen. Ja, jeg tror, at hvis den højtærede Finansminister vilde gaa videre og slaa op i Vejviseren for i Fjor og finde en berømt Ejendom i Jægersborggade, der staar opført som tilhørende Aktieselskabet Oscar Kähler, og spørge, hvor den har staaet i Regnskabet, og paa hvilken Tid den er forsvunden, og se, hvad der senere er sket, vilde den højtærede Minister finde, at denne Sag er i den Grad indviklet, og at man næsten ikke kan være en hvid Mand, naar man skal kunne forstaa den fuldstændig. Men det faar nu være, jeg skal ikke gaa videre i Omtalen af denne Sag, som i øvrigt nu er for Retten, og Retten kan vel nok naa igennem den. Saa vidt jeg ved, er Sagen saa indviklet, at der allerede er 3 Højesteretssagførere og 1, maaske 2 Overretssagførere, altsaa 4—5 af vore procederende Medborgere, der summe om det Oscar Kählerske Aadsel.

Spørgsmaalet har for mig heller ikke været Firmaet Oscar Kähler, men det simple: Bestyrelsens Ansvar. Og i saa Henseende forekommer det mig, at Ministeren ikke er gaaet saa nøje ind paa Sagen, som egentlig hans Præmisser skulde tvinge ham til. Thi den højtærede Minister besvarer ikke Spørgsmaalet direkte. Man bebrejder ganske vist Kammeradvokaten en hel Del Ting, som i øvrigt minde mig om et engelsk Skuespil, jeg en Gang har set, hvor en Mand siger: „Rather a fool than a knave“ — hellere et Fæ end en Lurendrejer. Jeg tror, at den højtærede Minister har ment det samme, og ligesom man giver de Studenter, der søge Regensen, en Art Fattigdomsbevis, testimonium paupertatis, saaledes har han givet Kammeradvokaten et aandeligt testimonium paupertatis, idet han siger, Manden vidste ikke bedre, og i og for sig er han uskyldig. Hvis Kammeradvokaten vil lade sig nøje med det, vil jeg ogsaa kunne lade mig nøje.

Derimod har den højtærede Minister Uret, naar han siger: Selv om der var meget mere galt, vilde jeg ikke gøre noget i denne Sag. Han siger, ligesom det Stykke